

РЕШЕНИЕ

№ 7486

гр. София, 02.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 21.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7139** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № ПТР-12-21-45/ 27. 05. 2013 г. на директора на Областно пътно управление - С..

В жалбата се излагат съображения, че издадения акт е незаконосъобразен, тъй като рекламното съоръжение за което са начислени задълженията, е било демонтирано и не е налице експлоатация на същото. Претендира разносните по делото.

Ответникът - директора на Областно пътно управление - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламното съоръжение № 200 / 15. 04. 2003 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Пътища”, е разрешено на ДК [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК], да експлоатира рекламното съоръжение в обхвата на път АМ „Т.”, км. 1+200-дясно с площ 10 кв.м.

С Акт за установяване на публично държавно вземане № ПТР-12-21-45/ 27. 05. 2013 г. на директора на Областно пътно управление – С., е констатирано, че дружеството не

изплаща дължимата такса за експлоатация на рекламното съоръжение, определена на основание чл. 18, ал. 2 от Закона за пътищата и чл. 17, ал. 1 от Наредбата за специално ползване на пътищата, считано от 01. 01. 2009 г. и е установено публично държавно вземане в размер на 5880,31 лв. Акта е връчен на 29. 05. 2013 г., видно от приложената (стр. 52) обратна разписка.

С покана за доброволно изпълнение на публично държавно вземане, без дата (стр. 11), е поканен длъжника да заплати своето задължение.

С жалба вх. № 53-00-7212 от 11. 06. 2013 г., е оспорен акта пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният Акт за установяване на публично държавно вземане № ПТР-12-21-45/ 27. 05. 2013 г., е издаден от компетентния орган - директора на Областно пътно управление – С., видно от представения (стр. 40) протокол № 5606/13 от 12. 02. 2013 г. на Управителния съвет та Агенция „Пътна инфраструктура” и пълномощно изх. № П-61 / 26. 02. 2013 г. (стр. 42) на председателя на УС на А. за упълномощаването на директора на Областно пътно управление – С. да издава актове за установяване на публични държавни вземания. Видно от приложения (стр. 43) болничен лист, в отсъствието на председателя на УС на А. – Л. Л. и съобразно Заповед № РД-02-14-1876 / 15. 09. 2011 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството (стр. 39), пълномощното е подписано от Л. С. – член на УС на А..

На основание чл. 166, ал. 1 от ДОПК, установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон.

Съгласно чл. 18, ал. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, физическите и юридическите лица заплащат такси за специалното ползване на пътищата, освен когато в международен договор, по който Република Б. е страна, е предвидено друго.

На основание чл. 22, ал. 4, т. 5 от Тарифата за таксите, които се събират от Агенция „Пътна инфраструктура”, за специално ползване на пътя чрез експлоатация на рекламno съоръжение в обхвата на пътя и обслужващите зони се събира годишна такса в размер на 1300 лв. за обект с площ на рекламното съоръжение над 8 до 12 кв. м. включително.

Съгласно чл. 17, ал. 1 от Наредбата за специално ползване на пътищата, таксата за специално ползване чрез експлоатация на новоизградено рекламno съоръжение е дължима от датата на издаване на разрешението за специално ползване чрез експлоатация на рекламno съоръжение.

Видно е, че жалбоподателя - [фирма] има издадено разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламno съоръжение № 200 / 15. 04. 2003 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Пътища”, с което е разрешено да експлоатира рекламno съоръжение в обхвата на път АМ „Т.”, км. 1+200-дясно с площ 10 кв.м.

При това положение, дължимата такса е именно в размер на 1300 лв., тъй като рекламното съоръжение е с площ от 10 кв.м. и се намира в обхвата на автомагистрала.

Видно от приложената (стр. 15) справка към издадения акт, е определена пълна годишна такса за 2009 г., 2010 г. и 2011 г., както и в размер на 710,05 лв. до 17. 07.

2012 г. или общо главницата е в размер на 4610,05 лв. и лихва за забава в размер на 1270,26 лв. общо.

Видно е, че със заповед № РД-11-867 / 18. 07. 2012 г. (стр. 14) е отнето издаденото разрешение, именно поради неплащане на дължимите такси, поради което правилно до тази дата е начислена дължимата сума.

В същото време, от страна на жалбоподателя не се представиха доказателства (липсват и такива твърдения), че е заплатена дължимата годишна такса, поради което съдът намира, че задължението е правилно определено.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че съоръжението било демонтирано, поради което не се дължала такава такса.

С писмо изх. № 290 / 27. 07. 2012 г. (стр. 7), което обаче е след отнемане на разрешението се уведомява Областното пътно управление, че рекламните съоръжения са били демонтирани, за което е било уведомено управлението с писма от 2009 г. Видно обаче от приложените (стр. 32 и 33) писма, същите касаят рекламно съоръжение, находящо се в обхвата на АМ „Т.“, км. 0+800-ляво, докато с оспорения акт са установени задължения за ползване на рекламно съоръжение в обхвата на път АМ „Т.“, км. 1+200-дясно. По същия начин и писмо вх. № 53-00-805 / 10. 12. 2009 г. (стр. 44) отново сочи за рекламно съоръжение находящо се на АМ „Т.“, км. 0+800, ляво. Освен това съгласно т. 4 от издаденото разрешение № 200 / 15. 04. 2003 г., при прекратяване на експлоатацията на рекламното съоръжение заинтересованото лице уведомява пътната администрация, за което се съставя двустранен протокол. Ако лицето не уведоми пътната администрация, таксата се начислява за целия срок на разрешението.

По делото не е представен такъв двустранен протокол, поради което правилно са начислени дължимите такси.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № ПТР-12-21-45/ 27. 05. 2013 г. на директора на Областно пътно управление - С..

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Областно пътно управление – С. при Агенция „Пътна инфраструктура“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: